

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰ ਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਚਿਤਵਉ
ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ ਤੂਟਤ ਨਹੀ ਜੋਰੁ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ ਮੋਰ ॥ ੧ ॥ ਈਤ ਉਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰਿ
॥ ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋਰ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ {ਪੰਨਾ 1307}

ਪਦ ਅਰਥ:- ਮਾਈ—ਹੇ ਮਾਂ! ਸਿਮਰਤ—ਸਿਮਰਦਿਆਂ। ਚਿਤਵਉ—ਚਿਤਵਉ, ਮੈਂ ਚਿਤਵਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਚੇਤੇ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ—(ਚਰਨ-ਅਰਬਿੰਦ। ਅਰਬਿੰਦ—ਕੌਲ ਫੁੱਲ) ਕੌਲ-ਫੁੱਲ ਵਰਗੇ ਸੋਹਣੇ ਚਰਨ।
ਸਾਸਨ—ਹਰੇਕ ਸਾਹ ਦੇ ਨਾਲ। ਨਿਸਿ—ਰਾਤ। ਭੋਰ—ਦਿਨ। 1। ਰਹਾਉ।

ਲਾਇ—ਲਾ ਕੇ, ਜੋੜ ਕੇ। ਕੀਨ ਆਪਨ—ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੋਰੁ—ਜੋੜ, ਮਿਲਾਪ। ਸਰਬਸੋ
(svLÔv)। ਅੱਖਰ ‘ਸ’ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਲਗਾਂ ਹਨ— ੋ ਅਤੇ ੁ। ਅਸਲ ਲਫਜ਼ ‘ਸਰਬਸੁ’ ਹੈ, ਇਥੇ ‘ਸਰਬਸੋ’
ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ) ਸਾਰਾ ਧਨ-ਪਦਾਰਥ, ਸਭ ਕੁਝ। ਗੁਨ ਨਿਧੇ—ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹਰੀ। ਮੋਰ—ਮੇਰਾ। 1।

ਈਤ—ਇਥੇ। ਉਤ—ਉਥੇ। ਨਿਰਖਤ—(ਮੈਂ) ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਰਿਦ ਖੋਰਿ—ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਖੋੜ ਵਿਚ, ਹਿਰਦੇ ਦੇ
ਗੁਪਤ ਥਾਂ ਵਿਚ। ਤਰਨ—ਬੇੜੀ, ਜਹਾਜ਼। ਘੋਰ—ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ। 2।

ਅਰਥ:- ਹੇ ਮਾਂ! ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਾ (ਮੇਰਾ) ਕੋਈ ਹੋਰ (ਆਸਰਾ) ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਰ ਵੇਲੇ ਸਿਮਰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਦਿਨ
ਰਾਤ ਹਰੇਕ ਸਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। 1। ਰਹਾਉ।

ਹੇ ਮਾਂ! (ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ) ਪਿਆਰ ਪਾ ਕੇ (ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ) ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ (ਹੁਣ ਇਹ) ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ
ਗੰਢ ਟੁੱਟੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹਰੀ ਹੀ ਸੁਖ ਹੈ, ਜਿੰਦ ਹੈ, ਮਨ ਹੈ, ਧਨ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਸਭ ਕੁਝ
ਉਹੀ ਹੈ। 1।

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਇਥੇ ਉਥੇ ਹਰ ਥਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਲੁਕਵੇਂ ਥਾਂ ਵਿਚ
(ਬੈਠਾ) ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। (ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲੰਘਾਣ ਲਈ ਉਹ) ਜਹਾਜ਼ ਹੈ, ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸਰਨ ਵਿਚ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ
ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ) ਸਾਰਾ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖ ਭੀ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2। 3। 48।